

BORSSZEM JANKÓ

A BUS VITÉZEK.

*Mindenkinek van babája,
Csak mi nekünk nincsen,
Némelyiknek kettő-három —
Nekünk meg egy sincsen !*

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Mithád.

STAMBUL várának sötét börtönében

Ül Mithád gondokban elmerülve mélyen,
A kitől uj életet nemzete reménylett,
Ki van mondva rá a halálos ítélet.
Végig pereg arczán egy-egy forró könnycsepp,
De nem leszen ettől nehéz szíve könnyebb,
Mert a mit ő sirat, nem a saját élte,
Halálra hazája önmagát ítélte.

Most már tudja ő is — a szivét ez vérzi, —
Kelet kenőcsei illatán át érzi
Népe rothadását, a rút halálszagot,
Melyet büszke honfi-hevében tagadott.
S míg szűk börtönében búsan csörg a láncza,
Lehallik hozzája veszett haláltánca
Háremben elsatnyult, — romlott nemzetének
S kel a rabnak ajkán búbanatos ének:

Letűnt Istambulnak régi dicsősége.
Karcsu minárétek merednek az égre,
Aranyos félholdak ragyognak még rajtok,
De hajh! porladozva romlik már alapjok.
Czifra palotákban, aranyos erkélyen
Korhadtt szívü vázak pompáznak kevélyen.
Buja fényben Halál tobzódik e földön, —
Az életnek sorsa földalatti börtön.

Horvát országgyűlés.

(From our own.)

Starcevics. T. ház! Mennyit s mióta tanácskoz-
nak már Fiume elszakításáról! Pedig az oly könnyű!
Ime, itt a mappa, — kitépem Magyarországot köröskörül
— tessék — Horvátország egyedül áll és Fiume nem
tartozik Magyarországhoz. S ily egyszerű megoldást
nem tud a kormány létrehozni. Persze, mert hát a szerb
Zsivkovich áll az élén. Nagy horvátot állítsanak oda, aki
hazánkat egyfelől a Ganges, másfelől a Temze partjáiig
kiterjeszti. Amig ilyen kormányt nem kapunk, én mindig
kiabálni fogok. S azontul is.

Mrazovich. Tűz! tűz! tűz!

Elnök. Tisztelt szónokot kérem, indokolja szavait.
Én nem érzek semmiféle füstszagot.

Mrazovich. Akkor ön náthás! Ismétlem, tűz van.
A magyarok ránk gyujtják az országot. Hamisítás! Meg-

hamisították a törvényt. Nézzék meg ezt a 66. §-t. Ez az
eredeti ugy-e bár, milyen igaz horvát a fiziognomiája, a
bajusza lecsügg. A magyarok azonban alattomos módon
egy álparagrafust csempésztek be, melynek bajusza ma-
gyar pedróvel fel van kunkorítva. (Elszörnyedés.)

Vrbanics. Nyomorult nép ez a magyar. Kitarthatja
magát velünk. De hát hiába, a horvátnak már vérében
van a nagylelkűség, az a pár millió ide vagy oda nem
nagy tuss! De amit mi a Magyarországért hozott nagy
áldozatok fejében méltán megvárhatunk, az, hogy ez a
rongyos kis országocska, mely a nagy Horvátország mel-
lett megsemmisülve eltörpül, ne tartson igényt Fiu-
méra. Különben majd kénytelenek leszünk egy század
szerezsánit küldeni a pökhendi Budapest megfélemezésére.
Egyébiránt azt hiszem, megrökönyödnek már a beszé-
deinktől. A nyomorult barbárok! (Horvát önérettel és
végtelen lenézéssel a hitvány Magyarország iránt leül.)

Brlkovics. Mindaz, amit beszélnek, üres, hiábavaló
szószátyárság. A magyarok hamisítók, meghamisították
a paragrafust. Mit kell a hamisítóval tenni? Becsukandó.
Ergo Magyarország zár alá veendő. Lefoglaljuk, beol-
vasztjuk és nem lesz többé kérdés. Mert már megvolt
— a felelet.

Elnök. Engedelmet! ne méltóztassék oly könnyen
ítélni, mert ugy lehet, hogy az a hamisítás tisztán hor-
vát hamisítás. (Általános ümgetés és megrökönyödés.)

Mrazovich. Küldjünk ki bizottságot. Fölteszem a
bizottság hazafiságáról, hogy a hamisítás a magyarokon
szárad! Nem nyugszom, amig Budapestet le nem foglal-
juk és én nem ülök bele polgármesternek, évi 12,000 frt
fizetéssel. (Erre a zsiros kilátásra lelke megpuhul, mint a vaj
és ő pártjának kenyéririgykedése közt leül.)

Választási sziporkák.

— De mért is szegődnek a kortesek mégis inkább
a jobboldalhoz? Ez érthetetlen.

— Dehogy az! A kortes tudja, hogy ő magában
nulla és igazi értéket csak jobboldalt állva nyer.

*

— Reménylem, kedves barátom, reám adod szava-
zatodat? hiszelkedik a rumi kerület treji jelöltje, Istóczy
a r. h-gi derék nagybirtokosnál, B. Gy.-nél.

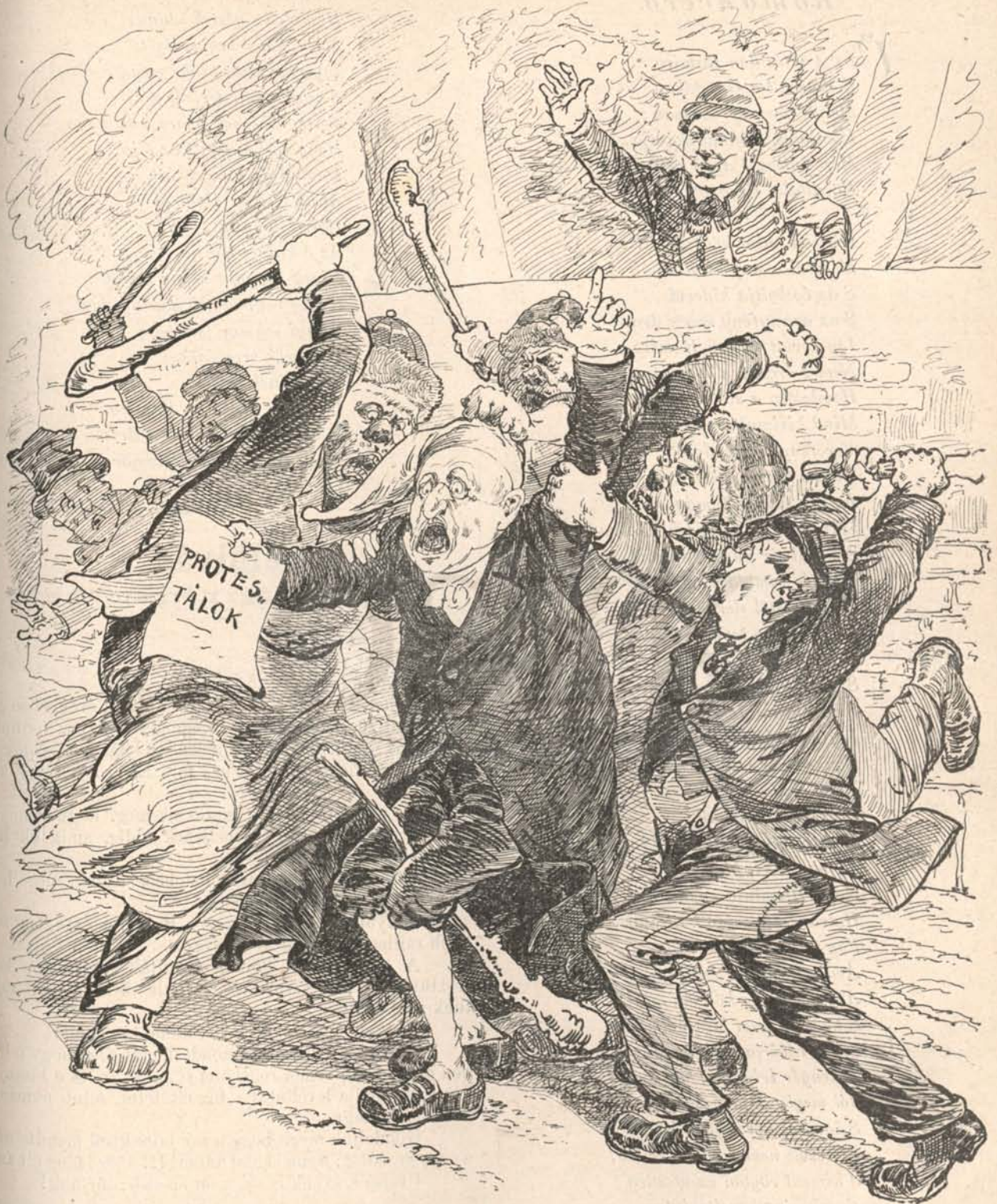
— Nagyon sajnálom, kedves barátom, de nem te-
hetem. Lásd, nálam sokszor elhull holmi birka, ló, ökör
s az a szegény zsidó jó pénzért megveszi a bőrét; neked
pedig erre sem vehetem hasznodat.

*

— Hát csakugyan megválasztották Fogarason az
öreg Boért!

— Hogy ne? Hát ki lenne aztán a ház kor-
e ln ö ke?

CSEH-NÉMET HÁBORU.

Magyar Miska: Nosza, sógor, ne hagyd magad! Üsd vissza, vágd, nem apád!
Német Miska: Én az egész mivelv világ előtt protestálok! Nem vagyok én barbár!
Magyar Miska: Vakapád!

Romancero.

ÜLT A vitéz don Ramiro
S elmerült a Gacetában
Melyet olvasott borúsan;
Homlokát a bánat szántja,
Mert hát az ő apró pénze
Körülbelől elfogyott.

Hirtelen mint ködfelhőnek
Méhüből a nap kivillan
S az ég boltja kiderül
S az aranyfény szerte árad:
Igy derült ki don Ramiro
Nemes arczán a borulat,
Homlokán a sok barázda
Mind kisimult és mosolygás
Verőfénye játszadozott
Vidám barna szemeiben
És így szólott önmagához:
»Mint bokor, mely tikkadozva
Áll a sivár pusztaságban
S kevés lombja a napsugár
Perzselésitől elernyed —
De váratlan tornyosulnak
A kék ív alatt a felhők,
S nedves lehők csap feléje
S rázuhog áldott eső:
Igy üdül föl elhanyaglott
Életkedvem és bizalmam,
Hogy olvasom a Gaceta
Legujabb táviratát:
Hatvanezer muszka zsidó
Vándorol ki, ide hozzánk
Nagy Hispania honába.
Hatvan ezer zsidó közt csak
Fog talán akadni kettő,
Avagy legalább csak egy:
Aki pénzt fog kölcsön adni.
S ha nem teszi bizalombul
Majd rábirja az irigység,
A kenyér irigység, hogy mást
Jól megboszanthasson véle —
S így rajtam segítve lesz.
Igy szólt nemes don Ramiro,
S kiment rögtön az utcára
Büszkeséggel széttelintve,
Sarkantyúit pöngeté.

Valamennyen, akik látták,
Bámulván néztek utána,
Mivel hát ő kegyességét
Igy nem látta senki még.
S csakhamar terjedt a hire,
— Ó, a hírek gyors a szárnya —
Hogy imé meghalt az éjjel
Dona Inés Concepcion
Anna Gloria Dolores
Pedra Juanita Pepa,
Az ő kedves nénije,
Kinek roppant nemes szivét
S még roppantabb gazdagságát
Annyi sokszor ismételte
Hitelezők seregének.
És a kinek örökébe
Lépett be most don Ramiro.
S csak e puszta hirre máris
Vagy tizenkilenc kocsmáros
Ujból hitelez neki.

Nem Győry Vilmos fordította.

Felhívás.

a csehországi németekhez.

Németek!
Minket vernek.
Verni mernek.
A barbár csehek. Amit mi a kultura érdekében az
antiszemizmus tudományos czége alatt véghez viszünk,
azt viszik rajtunk végbe minden tudományos színezet
nélkül. Egyetlen színezet a kék folt. Elvernek, hogy ki-
verjenek.
De mi ne tágítsunk, mutassuk meg, hogy mennyit
képes a német eltűrni. Ütlegeljenek addig, amíg ők fá-
radnak bele.
Akárhogyan hagynak helyben, álljuk meg he-
lyünket.
Helyünk pedig Prága, az a Prága, melyre ma in-
kább ráillenék a Verőcze elnevezés.
A hálátlanok! Tőlünk tanulták századokon ke-
resztül, hogy kell verni s az eltanult theoriát most raj-
tunk praktizálják.
Enekeljük: »Jaj de fáj!«, de ne tágítsunk.
A központi bizottság gondoskodni fog, hogy min-
den elpáholtról visum repertum vétessék föl és e bizony-
ság a Walhalla levéltárába fog eltételezni, mint okmány
a martyromságra.
Gondoljuk meg, hogy a mi fajunkbeli mondta azt
a nagy mondást: wenn i ämal anfang!!! aber i fang nit an!
Utolsó szavunk is az, a mi az első: türjünk!
A csehországi németek központi
bizottsága.

Írók és művészek kirándulása.

Nézz Kárpátra magyar!
Vörösmarty.

I. Programm.

Jul. 8. Esti 1/2 10 órakor indulás »mehet« jelszó szerint. Különczvonat. 5 órakor megérkezés Tornalján. Szabad reggeli, t. i. a szabadban. Szekerészeti gyakorlat Aggtelekig. A barlang megtekintése borlang világítás mellett. Mindenki egy darab cseppkővet kap, hogy bele botolhassék. Társasébed a belügyminiszter által helyben hagyott menu szerint. Utazás különös vonattal Rozsnyóra. Batty-uzsonna püspökfalatokkal. Concert dansatoire, souper à la fourchette, bal champagnétre. (Hangadó Odry.)

Jul. 19. Kocsin a jégbarlanghoz, melybe a hideg végett csak vattirozott lábikrával szabad lépni. Korcsolyázás a barlang jegén. Megtekintése az ottani északi sarknak (mutatja Északi Károly). Déjeuner soupatoire. Társas ebéd ebédársakkal. Kocsin Poprádra. Szálláskeresési kalandok. Souper déjeuner. Thé dansant. Café d'inalation a la paprique. Hétalvás.

Jul. 11. Anabasis Tátrafüredre, Balaton nélkül. A schmexikói császárság megtekintése. Tripartitum Verböcziánium, azaz fölöstás három csoportra. Ezeknek kirándulásai a magas és lapos Tátrára, dr. Lumniczer élén, miáltal a lomniczi csucs meghágása helyettesítve van. Az öt tó megtekintése; a gyengébbek öt tót nézhetnek meg. Válogatott vizesések, a zuhany-fürdőben és szifonokkal. Savanyuvíz-ivoda mesterséges és természetes részekkel. Déjeuner déjeuner. Gollache dansant. Couteau à la fourchette. Thé à tre. Toasztronomikus előadások, üstökös és kopasz mutatóványokkal.

Jul. 12. Negyedik külön vonatkozás, Csorbára. A résztvevő tekintélyek csorbulása. Anabasis a tóhoz. Fürdés Réaumur és Celsius szerint számított hőfoku vízben. Uszóverseny à la fourchette. Vasvillás reggeli dina-gouta-soupatoire. Vasutazás Ruttkára. Harmadik ebéd, negyedik vacsorával béléllve. Ötödik különvonat Budapestre, hol már hordárok várakoznak, kik a félholtakat a barakkórház e célra külön alakított kéjvonatozó osztályára szállítják.

A kirándulókon eshető mindenféle sérülések lovgias uton fognak orvosoltatni.

II. Távirati tudósítások.

(Saját külön élvutazónktól.)

Budapest.

Ad indulandum! Thaly Kálmán az egylet iránti szivességből megfujja az idők mohából berekedt »kárpati kürt«-jét. Egy fütty! Balázs Sándor megjed. Ki akarja »amerikai párbajra« hívni a merénylőt. Csak nagynehezen nyugszik meg, midőn konstatáltatik, hogy 1) a fütty masina-fütty volt, nem emberi; 2) indulást jelentett, nem kritikát az új darabjára. Szana Tamás még azt is a fülébe sugta, hogy »Nemo« est profeta in patria

sua — erre a biztosításra aztán olyan jól érzi magát, mint »az égben.«

* * *

Pécel.

Utközi szórakozás: Felolvasások az ördög bibliájából. Közben irodalmi megemlékezések Szikszay könyvtárából. Az idegen lapok tudósítói jegyzeteket készítenek az írók és művészek társaságának működéséről.

* * *

Hatvan.

Komócsy kifejti, hogy mért épen az írói kör rendezte ezt a kirándulást. Azt vetik az újabb magyar költészet szemére, hogy lapos, — elmegy hát a hegyek közé, hogy emelkedett szempontokra tehessen szert.

Tátra, Mátra, Fáttra,
Fel író a gátra!

* * *

Feled.

Magyar felvidék. Ózonos levegője szükségessé tesz minél gyakrabbi megdiszlakomázást. De a felvidéki vendégszeretet oly dimenziókat ölt, hogy egy ambulans kórház felállítása az agyonbankettezettek istápolására szükségesnek mutatkozik. Feleki Miklós a vörös-kereszt-hez fordul, a kórház a vonaton berendeztetik. Egy alosztályt az agyontoasztozottak részére rendeztek be.

* * *

Bánréve.

A vidék oly festői, hogy a vonaton levő költők közt általános skandalási mánia tör ki. Ujjaik csak nehezen fékezhetők.

* * *

Dobsina.

Jégverem. Hideg, mely a legnagyobb fagyponossággal működik. Belépéskor minden kiránduló libabőrt kap s abba öltözködik. A barlang kellő közepében gunyos kacajkár indítványoztatik a veritékező külvilág számára. Aztán lakoma, melyet elköltsve, a kirándítottak bebizonyítják, hogy a magyar ember megél a jég hátán is — ha van ott is terített asztala.

* * *

Tátra-Füred.

Smeks — izleld. A fenyő illatos levegőt.

Európai verseny.

Kiev, jul. 1. (Eredeti sürgöny.) Verjük a mi zsidainkat, megengedvén másoknak is, hogy a maguk zsidait verjék. Istóczy-Stöcker kultusát beleverjük fejeikbe.

* * *

Marseille, jun. 26. (Eredeti sürgöny.) Olasz-francia verekedés. Egypár halott. De mortuis nil tunisi bene. Rosz szójáték, de még rosszabb politika.

* * *

Prága, jul. 6. (Eredeti sürgöny.) Nem maradhatunk el Marseille és Kiev mögött. Csak cilindereket vernék be, de takarékosági szempontból a fejeken kezdjük. Porelverés por nélküli köpönyegeken.

Aesop meséiből.

B. S. P. Teringettét! Ugy látom, éhen maradtam!

A zsidók Spanyolországban.

SPANYOLORSZÁGBÓL egy nagy gheztót csinálni a zsidók számára: nagy és szép gondolat. Különösen pedig az orosz zsidók fogják ott jól érezni magukat, mert az orosz Don partjáról a spanyol don partjára átkelni nem nehéz.

Különben is a vén zsidók mindig szívesen szippantották a spaniólt, kivált ha ingyen kapták. A fokhagymát pedig, mely a spanyolok nemzeti eledele, a zsidók is hasonló tiszteletben tartják. Bármily hajmeresztő tapasztalatokat tettek ott hajdanában, ha jma-eresztők nem lettek soha.

Igaz, hogy az olasz kormány is meghívhatta volna őket, mert Sinigagliából könnyen lehetett volna Sinagóglíát csinálni. De hát még alkalmasabb erre Spanyolország. Istóczy kimutatta, hogy a zsidók arroganok; ott van hát számukra Arragonia. Barcelonát parcellirozzák számukra és telepítsék Salamancába a sok Salamontkát. A zsidók mindig nagy realisták voltak, Spanyolországban pedig nem forint, hanem réal szerint megy a pénzszámítás, ott tebát realizmussal sokra mehetnek.

Tudjuk, hogy az inkuizícióig a spanyol zsidók igen hatalmasak voltak. A leggyakoribb spanyol nevek enni-

való dolgokról vannak véve, például Silva, Perez stb., így a Gomez is, mely nem egyéb a zsidó »homecz«-nél, melylyel a nemhusvétí ételeket szokás jelezni. Sok spanyol város szintén tőlük nyerte nevét, így Cadix-ban nyilván sok Zadix nevű zsidó lakott, míg ellenben Burgos-ban a Porges név uralkodott, Leon-ban pedig a Leon zsidó vezetéknev volt tulnyomó. Sőt annyira vitték, hogy a spanyol primás városát is ők nevezték el Toledó-nak, a »tóle« szerint, mely nekik Krisztus urunkat jelenti. Mikor aztán rosszul kezdett menni dolguk, minden spanyol város nekik Algesiras volt, a mi tulajdonképen Al-Gezeresz, azaz: nagy kalamitás; még most is van ott egy ilyen nevű helység.

A történelem nagyon igazságos hatalom. II. Fülöp 400,000 »moriscos«-t irtott ki, a helyett most bevándorol 60,000 Móriczka, a mi még rosszabb. Ha nem csalódunk, a nemes Calatrava lovagrend nemsokára meg fog szünni calatréfi lenni, az Ebro partján a braeusok fognak lakni s a vitéz Cid románczai a ravasz Zsidósonettjeivé fognak válni.

A Kiewadalquivir partjain aztán új Palaestina fog fölvirágozni, egy Palaestremadura, vagy Eldorádó, vagy Mivaneládó.

A HAZA REMÉNYEI.

Laczika: Tatona bácsi, ejessen át a tujszó oldalja, mint isz baloldaliat vadunt.

Entrepôt!

(Budapest fiók-országgyűlés.)

Gelléri Szabó János. Mielőtt a tárgyhoz szólanék, egyre akarom az elnököt figyelmeztetni. Rettentő czugot érzek ebben a közgyűlésben, — ami kétségkívül onnan van, hogy nagy szél fúj. Nehogy ennek meghülés vagy pláne az legyen a következménye, hogy a közraktárakat is széllnek eresztik. Kérem tessék az ablakokat betéttetni — hogy az Ipse he ne fujhasson.

Stiller Mór. Ellenkező véleményben vagyok. A mostani kánikulában egy kis szellőcske mindenkép jól esik. Attól nem tartok, hogy egészségünknek megártson. Különb tudom, hogy azon a tuloldalalon a szél honnan fúj.

Haris Sándor. Azt mondta: fúj! Ez sértés. Tessék kimondani, hogy mit értett azon szó alatt, hogy »fúj?«

Stiller Mór. Azt hogy fű.

Haris. Nem oda Budapest! Ön azt mondta, hogy fúj vagyis pfúj! amivel minket, az oppozíciót illetett.

Stiller. Ismétlem, én a fujt mint igét s nem indulszóképen használtam.

Matolay Elek. Térjünk át a tárgyra! Én a házi kezelés mellett vagyok. Igaz, hogy ez rendesen kissé drágább, de hát több ember is él meg utána.

Hunfalvy János. Semmi házi kezelés. Bérbeadás. Minden jó gazda bérbe adja birtokát. Pedig minél előbb. Le kell pipálnunk Amerikát.

(Szavazás. A kisebbség 13 tagból áll. Levokoltatnak. Bubánatukban elmenének együtt vacsorálni, de mikor le akarnak ülni az asztalhoz, észreveszik szerencsétlen számukat és szétfutnak.)

Névváltoztatás.

Miután az aradi választásnál a főispán és a mérsékelt ellenlék között létrejött paktum következtében 64 tisztoiselő szavazott a szélső bal i jelöltre, 143 hivatalnok pedig épen nem szavazott, — Tabajdi Károly főispán belügyministeri engedéllyel »Paktum Károlyra« változtatta a nevét.

FÖRMEDVÉNY.

A titáni óriás viaskodásának cyclopsi vakkantása bömbölve dörgött el Czegléd piarczán.

Bába Mónár polgárnagyi törpeségének nyomorult gyalázata kijátszotta entalpam határozottsága alól Kossuth asztalának szeplőtlen dicsvöltát, hogy beszennyezze a politikai erény e tükrét az irigység kaján marhajárásával.

Enméltóságom öntudatossága ellen egy Dögré luttalpú semmisége veti az abonyi bakfity rókatánczát az ősi hagyományok asztalán!!

A gyalázat förtelmességének undoksága vajudott ekkor a kajánság irigységének vipera lelkében.

Es felüti rút fejének ocsmány Meduzáját akkor, a midőn én végrehajtó harczzal enmar'yrságomat uj kinok vérlázító babérjainak töviskoronájával öregbitem! A midőn a miskolczy sulyom töviseit nem rettegvé, Marcus Tullius Coclesként bevetem magamat — hitelvem csataménjén ülve, enméltóságom akarateréjének teljes fénybeni ragyogtatásával — a dohlehegő habarék tajtéksz repedésének egyiptomi sötétségébe és a midőn Tisza-Lökön ensulyom rettentő lökésével belé lököm kilöketéssel egybelökve kilökött Dezseffy nevetségés semmiségét.

Hajh! de áll a hitrege legendájának époszi igéje:

»Der leczte Loch fajft am beszten.« S enharagom ostorának vérig vágó suhogója is a végin csattant, hogy iszonyu robbanásának fülhasító irlalmatlanságával skalpot nyúzzon az önámitás szemtelenségének puffadt arczáról.

Egy nyomorult fajzat elbizakodottságának vigyorgó hivalkodása ellenem mer támadni akkor, a mikor egy Mocsáry, egy Mednyánszky önhittsége is porba alázza meg magát hatalmam ragyogó villámai előtt s az alázat sugárzó hódolatával nyújtja görnyedező hátát felmagasztaltatásom fényének sugározatására!

Hah Geszt viperája, rettegj!

Hallgatagságom komorságának akarateréjével megalkottam a római dec. mivirség triposzát. Halljad és semmisülj meg:

Vérhasovay, Szalay de Müborvár, Henczegtallér!
Dido, wo isz kaczl?

Nyilatkozat.

A Garfield ellen intézett merényletből látom, hogy már a köztársasági elnökök személye sem szent a gonoszok előtt.

Ünnepélyesen kijelentem tehát, hogy a belga mintára alakítandó magyar köztársaság elnökségére többé nem reflektálok.

Ez előleges lemondással egyttal barátságos áldozatot és konzessziót is vélek tenni a helyettem kijelölendő Vérhasovay elvtársamnak.

Szalay Imre.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Örölik és sadálkozák a Román Miron püspök ortól a pásztorlevélen. Pedig mit sadálkozák azon rajta? Hiszen mindenik nyájba van a pásztornek a legtüb esze.

*

Kölömös emberek azok a románok. Panaszkozák, hoid a madjerek nyomják őket el és mégis akarják magok lenni paszszivisták, azaz hoid s z e n v e d ő

álapotban.

*

Forcsa, hoid a kereskedő megbokja, mikar van neki sok a hitelező, a követkandatos orak pedig megbokják, mikar kevés tülük a hitelező.

*

Bámolja magát egész világ, hoid elitélték halálra a herr fűn Mithád basát, ami ed olan nacerő ember. Pedig az van naidon természetes! Épen mert olan derék férfiő, akarják róla venni zsinormérték.

BAKAY FERDI

Végmonologja és búcsúja.

Az emböri éltöt furtomfuryának legkeserűségösebb csalódmánya mindönesütre az, ha az esöményök foltonossága hibásan lukad ki s az embörtörekvésőinek öszmekötélét fonyva, eeczörre észrevöszzi, hogy elfogyott az köcz!

Az öszmekötél fonyásának foltonosságában ippeg az a baj, a mi az kendörkötél fonyásnál is jelöntközik, hogy t. i. az fonyó embör előre töreködvé ugyan, mégis háttal mén az czél felé! Szömével láttya az utat, a mellet mögtött; de nem láttya a jövöknek az kilukadását; azképpen az kátyút is csak akkor vöszti tudalmának önérzöttyibe, mikor már az főnekére hanyott vágódik. Való; de ig: z!

Öszményi törekvésejim lágyító iparkodásó Szende mellé ründölte politikai irányittásom szuperálását; s önérzöttem sarkalmánya irányított Hermán foltonosságó ellen is; elöretörekvő hátralépéseim azonban az mögnemértöttség fogyatékosságának kátyújába vezetött s így ajánlván magamat, a jövök fényhomálába vonúlok, mögköszövnén irántami kedvderengő részveterányosságát az tisztölt, nömös publikumnak e szóval is:

»Nabukodosonor.«

Értöd, gyerek? Értöd a fenjét!

IDÉKI TROMBITA.

Zombor, 1000. 800. 81. Lipanj.

Szlátki brate Jancsika!

Nem mertem magának eddig semit írni, úgy rám ijesz-
tette Agó barátom is Szikra Matisa »szuboticki elenyér«-be
hogy engem is feleltetetik ornyatusba, mintha csag in is vó-
nám plebó.

Ki vótunk rukóva királyfi lakodalomra, plebó plane
Pestre is felmente, nem tudok láttá e itet Ferenczilinderbe, is
Balavacz Joskát disz magyarba, olyan vóta mint Bende-gúz!
Csupa aranybul vót attiláján a struffi, kargya szip finyes vót,
de nem vót megteltve, mer veszedelmes lette vóna, ha annyi
uri níp kezdte el tanát vóna silnyi. Tudom ha Istóczy meglátta
itet vóna nem haragudnik tebbet zsidóra úgy.

Na in is láttam már cezer Budapestet is elmentem bele
Orfeumba is, láttam benne kutyákat tánczóni; itt nálunk be-
csületes ember tart ki kutyát, azt a félnádrágos németet meg a
kutyája tartja el. Nimellik meg ipen meg él a bolhátul is, ami-
nek illemezise se nem sokba kerül nekie, mer a framám táp-
lálja iket az i kerek karján.

Legirdekesebb mink nálunk most az, hogy Szabadkán
akarták választanyi Horváth kipviselét is az legszeb benne
már eszezedtik nekik valami 10000 vótumot Agó barátom is
Szikra Matisa, is hogy terviny elen ne vitsenek, nem itattak
iket, hanem bor helette hajigáltak választóknak szentjános-
kenyeret, is így lekenyerettek nipt. Jó kortes fogás, már csag
azir is hogy tervinyben nincsen szó szentjánoskenyirril, is így
választást verifikaczinál nem megtámadnyi lehet.

Láttam korteskedő csapat kezdte egy csinos állatot, a
mirul azt mondtak nekem hogy igazi nubiai párducz, hanem
ojan szelid vót, hogy tán mig egy kukacztul is megijedte vóna.
Pedig bizonyos, hogy párducz vót, mer mig zujságba is ki-
tették.

Hanem az igaz hogy a jeleltnek szip programja volt, a
mibil feljegyeztem magannak azt: hogy

1-szer. Fiumét odadnak hrváth országnak is helibe ide
adnak nekink Henczi szobra melli Jelasic szobort, a mi ott áll
Zágreb piarczán Magyarország felí szíttett karldal, mintha
azt mondaná: »Horvátok ne mennyitek tebbet arra.«

2-szor. Tervinyhozásnál kieszközlik hogy pofoncsapásirt
nagyob birság legyen itélve meg, hogy ha ipen nimelyik párt
vezir egy kicsikét tebét kapná kelletinél, hogy legalább legyen
neki belile egy kis haszon, is hogy kincstár semmit se ne kap-
jon belile, (nem a pofonbul hanem birságbul.) Nem is igazsá-
gos dolog hogy pofont más álja ki, is fájdalomdíjat más gom-
bolja be irte.

3-szor. Minden ember a ki vagyoni álásánál fogva nem
kipes tilen át disznót eletnyi, szabad disznó tartás biztosítatik,
amit nimelyek oda magyarazzák, hogy ahol disznót vágnak,
ot szabad akár kineg akineg kedves, a disznó farkát tartanyi.

4-szer. A ki az adófizetésére teljesen kiptelen s ipen sem-
mije se nincsen, anak nem szabad ipen semijét exekuczióba
felírnyi es etransferányi. Is még számos ijen szip derék elvek;
ipen ezért biztos a gyézedelemre való kilátás! Hanem majd
irok in magának eredminyiril kisibben, is Agó barátom lako-
dalmáról is, amit már rigen megtartottuk vóna, ho úgy el nem

foglalta vóna bentünk politika, is hogy ha lány akit megkire-
tett hozzá akarta menni vóna.

Csokolok ziflasszony kezit, is ha találkozik Jeblonkai
barátomal ki Pesten levilhordó, mondja meg hogy tisztelem.
magának jó barát

Zomboracz Panta

ziakolazéki tagja, városi optyinár,
bunyevacz tudós stb.

*

— Kortesfogás. —

F. báró kormányparti követjelölt kilátásai nem voltak
épen roszak, de valami nagyon biztatók sem! különösen, hogy
Goldmantel Sámuel az ottani nagyszámu zsidó község előljá-
rója és általában gazdag, befolyásos ember ellenzéki volt és a
zsidók tüskön-bokron át vele mentek.

Goldmantel jómódu intelligens ember, akit pénzzel meg-
vesztegetni nem lehetett. F. báró tehát sokat törte a fejét, amig
kitalálta a módját a Goldmantel megtérítésének.

Történt ez pedig ilyenformán:

A báró egy napon nyugodt arczal beállit Goldmantel-
hez és azt mondja neki, hogy pénzre van szüksége. A bárónak
rendezett, jókarban lévő és tehermentes birtoka volt és Gold-
mantel habozás nélkül kölcsönzött neki 25,000 forintot em-
berséges 12°/_o-ra.

Másnap a mi Sámuel barátunk elmegy a kaszinóba, meg-
fogja ott a báró egyik kortesét és meghitt emberét S. plé-
bánost.

— No? Hát hogy áll a mameluk-tábor?

— Roszul, roszul, feleli emez; a legnagyobb szerencsét-
lenség ért; a jelöltünknek nincsen pénze.

— Ugyan ne tréfáljon főtisztelendő ur! Hiszen a báró
urnak olyan gyönyörű birtoka van, hogy annyi pénzt kaphat,
amennyit csak akar.

— De mi haszna belőle, mikor rosta a keze? Köztünk ma-
radt szó legyen, Goldmantel ur: ő méltósága nagy kártyás,
összes vagyonát fölemészt apránként a sok becsületbeli adós-
ság; csak az éjjel is vesztett vagy 30,000 forintot. Azt se
tudom, honnan fogja 24 óra alatt előteremteni!

— De hát akkor, minek bocsátkozik olyan költséges histó-
riába, mint ez a választás?

— Én istenem! Ha megválasztják, a kormány protek-
cziója, családi összeköttetések stb. kisegítik a hinárból; de ha
elbukik, tönkre ment, és a mennyire én ismerem főbe lövi ma-
gát. A mandatum az egyedüli menekülés számára.

Goldmantel gondolkodóba esett. 25,000 forintot senki
se veszít örömet, azonkívül megment egy emberéletet; egy-
szóval — az ellenzék nagyott nézett, mikor az x—i zsidóság
mint egy ember szavazott F. báró mellett.

Hanem bezzeg nagyot nézett Goldmantel uram is, mikor
a választás után a báró elhozta neki a 25,000 forintot a két
hétre járó kamattal, 125 forinttal együtt.

— No azt sem hittem volna, mondja a báró a kamatra
mutatva, hogy ilyen olcsón adja ide a szavazatát.

— Hogy hogy?

Következett a magyarázat.

Goldmantel nevetett.

— Sebj! mondá: »egyik zsidó nem vájja ki a másiknak
a szemét.«

Prágai mottó.
Sic itur ad „Austria“!

A dorongos cseh diákok.

HIRDETÉS.

A német közönség figyelmébe!

Karlsbad, Marienbad, Franzensbad le van pipálva! A leghiresebb cseh fürdő jelenleg

KUCHELBAD

gyönyörű vidéken, regényes mogyorófa és somfa ültetvényekkel, kén, jód és, a mi egészen sajátos különlegessége,

vérfürdővel

a legolcsóbb áron.

Német egyetemi hallgatók különösen meleg fogadtatásra számíthatnak.

Az „Ellenzék“-ből.

(Orbán Balázsról.)

Orbán Balázs utazása a székelyek közt Krisztusnak a földön való pályájához hasonlít. Az igaz, hogy nem ment számáron, de azért az ő díszes városias kocsját olyan két apró székely lovacska cipelte, hogy a közönség minden nagyobb erkölcsös nélkül számárnak nézhetette őket. Tényleg szamarak is voltak, mert az egész utazás alatt nélkülözték a zabot, holott oly kedves vendégért akár ugy is eltartották volna őket, mint a Hári János uram lovát aranynyal.

Annak daczára, hogy a külső decorum az utazásban annyira hiányzott, a becsületes derék székelység nem csak a községekben, de mezőkön és mindenütt távolról felismerte Orbán Balázst, levett kalappal közeledett feléje és közbajainak orvoslására, mint Krisztust csodák tételére kérte fel. Orbán, ki a demokratiának a legtypicusabb alakja, incarnatiója, mindeniknek tudott valami vigasztalót, valami kellemest mondani, egyiket egy, másikat más tárgyyal megajándékozni.

Aztán, hogy tud a nép nyelvén tanítani és idegein játszani, épen mint Liszt a zongorán!

Hódolati bődület.

A „Bácskai hírlap“-ból.

Blaháné jön!

Igen! Eljön városunk falai közé a nemzet csalogánya, az ünnepelt, utólrhetlenül bájos művésznő; eljön hozzánk bemutatni magát Blaháné, hogy részesítse városunk lelkes közönségét a legszebb műelőzetben, melyet 16 hosszú év óta nélkülöztünk. 1865. lépett fel Szabadkán Köles (Rheindl) Luiza, élete viruló tavaszán, 15-ik évében, és csodás hangjával, játékának lelkesítő va-

rázsával elragadta közönségünket. Az az ígésző bübáj, mely egész lényén, minden szaván és mozdulatán előmlik, már akkor mutatkozott, midőn a bimbó még csak feselni kezdett. Ma már a legtekéletesebben kifejtett virág, melynek illata vakít, kápráztat és mámorít. Im a régóta minden oldalról táplált vágy testté vált, megvalósult, Blaha Lujza asszony, ki most már b. Splényi Ödönt boldogítja szerelmével, meglátogatja azt a várost, melyben először tünt fel szerencsecsillaga, melynek egész értelmisége a józan felfogású néppel egyetemben tárt karokkal, riadó örömmel és anticipált elragadtatással várja. Csóka Sándor volt az, ki óriási áldozatok és lankadatlan fáradozások árán a teljesülés stádiumára juttatta mindnyájunk hallgatagon rejtező, de kitörni törekvő őhját: Blaha Lujza asszonyt, hazánk legnagyobb művésznőjét körünkben üdvözölhetni, élvezni a gyönyörű hangerő mennyei szózatát, a női kellem...

(És a többi. Nem-e emlékeztet ez a görcsös ömledezés arra a becsületes föllengzőre, ki Mátyásiné által elragadtatva, dísz köpéménye végén így kiált föl: »Ó ég, mért nincs több ilyen csillagod? Kár hogy pisze!« A szerk.)

*

— Sárvári kortesdal. —

Ünepeljük ezt a napot polgárok,
Mely tanúsítja nemzerünk szabadnak,
Tudjuk meg hát mi a követválasztás,
Hogy mi az, a mi minket így fel láz, stb.

*

A levarti fürdőből.

— Tulajdonosa Hevesy képviselő. —

Az Fürdő környékén aki egy Virágott bar minőt Leszajkajtt ött forint Bűntetés Terhe alatt fog aláni és az Fatt sem szabad Tordelni.

*

— Az „Ellenőr“ bőrzei rovatából.

Csak hitel. és járad. fogottak.
A többiekben sem mi sem mozgott.

*

— M. k. póstai magyarság. —

A budapesti főposta egyik levelünkre, mely kissé viselt állapotban jutott kezünkhöz, ezt a megjegyzést bigyesztette: »Czért-nától bevágottan futott be.« G. (T. i. eingelaufen.) Sogar das Blattfass hat daro gelacht. Érti ezt G. ur? Csak fordítsa le szépen szó szerent s az értelme legott be fut.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Tény“. Eleget elvertük már rajta a port. De persze, a legény még mindig piszkos. Majd országgyűlés alatt. — „Egy tisztelő“ (Msklez.) Ilyet halommal kapunk.

Cs. I. (Beszterczbny.) Sorát kerítjük. — St. S. (Zombor.) Nem elég mulatságos. — Egy olvasó. Kiadtuk Vigyázó Laci öcsénknek a szünidő alatt talán rá fog érni a tengeri mértföldek ama nevezetes tulajdonságának földerítésére. — H. S. (Szbdk.) A néptanító és a féltékeny komornyik, kik kettesben »titkos állami társulatot« alakítottak a haza megmentésére s ennek első feltételül a szobaleány elesapását tűzték ki, mulatságos ficzkók lehetnek; de elég nekik, ha ott nevettek rajtuk, a hol ismerik őket. Másokra nézve érdektelen. — A „Párbaj“. Nem vág, nem talál. — A. I. (Szoskuk.) A »Vasmegyei Lapok« csak magát kompromittálta, mikor hasábjaira Istóczy bogarát befogadta. Nem érdemes rá szót vesztegetni. A másik adatot fölhasználjuk. — Aesculapius. Szelemelgünk belőle. — A. M. Közlünk belőle mutatványt. Több levélről, hely szülke miatt, a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.